

Vladimír Pechar (1931) - Spořilovský Salon II-VI

Vladimír Pechar se narodil v Příbrami. Od r. 1957 žije trvale v Praze. Zde také vystudoval SOŠV. Byl přijat za člena Svazu čs. výtvarných umělců, pak do Unie výtvarných umělců, posléze se stal členem Syndikátu výtvarných umělců. Věnuje se především portrétní malbě, ať již originální formou specifické reliéfní olejové omítky, či v různých tradičních technikách. Po mnoho let se věnoval zpracování souboru staroegyptské mytologie, symboliky a portrétů, v 70. letech rozpracoval cyklus portrétů z dramát W. Shakespeara. V r. 1985 se hluboce ponořil do studia rané české historie a postupně vytvořil galerii čtyřiceti mýtických i historických postav Knížat a králů zemí Koruny české. Jeho uměleckou činnost ovlivnily i studijní cesty, především několik návštěv Egypta, Asie, Kanady a většiny zemí Evropy. V několika desítkách samostatných a ve velkém počtu společných výstav se představil jak doma, tak ve světě. Postupně také vystavil všechny portrétní cykly i obsáhlý výběr abstrakcí a krajinářské tvorby. Jeho práce jsou zastoupeny v mnoha soukromých i oficiálních sbírkách u nás i v zahraničí.

Ještě v předškolním věku začal autor kreslit Kašpárky a čerty z právě shlédnutého loutkového divadla. Pak postupně šel k dílům závažnějším, jako bylo obkreslování Alšových kreseb v čítance pro 1. třídu. Humor se ale pletl budoucímu majstrovi neustále do řemesla, až to nakonec vyústilo do profesionální spolupráce s tiskovými médii. Ale jen do doby, kdy už po roce 1970 nebylo jeho jméno vhodné pro silně rudnoucí dobu.

Výtvarné školení mu naštěstí umožnilo pracovat i nadále jako malíř a kreslíř profesionálně a tak krom oficiálního zveřejňování prací nebyl zas tak moc postihován. V té izolované situaci naštěstí neztratil humor a ten tedy mohl ventilovat aspoň neoficiálně.

A autokarikatura? Ta je jedním z úletů, kdy si už od roku 1968 dělá legraci sám ze sebe, což je pro psychické vyrovnání s problémy života moc a moc důležité.

Spořilovští občané
a
Geofyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Vás srdečně zvou na

Spořilovský salon VIII

Vladimír Pechar
Karikatury

Svá díla vystaví též účastníci Spořilovských salonů I-VII
Jiří Bárta, Ivan Beneš, Vojtěch Jiříčka,
Rudolf Satran a Helena Suková

Výstavu podporuje
Městská část Praha 4

Na vernisáži vystoupí
spořilovští umělci

Zahájení ve středu 4. září 2013 v 17.00 hodin

otevřeno 5. září - 1. listopadu 2013
po-pá 8.00 - 16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Boční II, 141 31 Praha 4-Spořilov
tel. 267 103 327
www.ig.cas.cz

Jiří Bárta (1932) - *Spořilovský Salon I-VI*

Narodil se v Pyšelích u Prahy. Zde se už od dětství začaly formovat jeho výtvarné ambice, ovlivňované zvláště profesorem kreslení na gymnasiu v Benešově. Po peripetiích přijímacích řízení na VŠ byl zaměstnán v družstvu AMS (architekti-malíři-sochaři) jako grafik. Toto zaměstnání přispělo k dalšímu formování jeho profesního vývoje. Seznámil se zde s prací keramiků, sochařů, grafiků, malířů a architektů. V r. 1961 promoval na fakultě architektury a pozemního stavitelství ČVUT. Celé toto období se věnoval výtvarné činnosti, především užité grafice, která zároveň sloužila k financování studií. V r. 1968 byl přijat do Svazu čs. výtvarných umělců. Posléze se těžiště jeho zájmů přesunulo na tvorbu interiérů, ale i cca 30 realizací výtvarných děl v architektuře, převážně ve spolupráci s renomovaným sklářem V. Jelínkem. Účastnil se též několika architektonických, ale i výtvarných soutěží. Vystavoval v Evropě, v USA a v Japonsku. Jeho díla jsou zastoupena v UP muzeu v Praze, ale i v soukromých sbírkách v Čechách i v zahraničí. Věnuje se také pastelů, který svými technologickými podmínkami, ale i prostorovou nenáročností lépe vyhovuje současným autorovým možnostem, a příležitostně i fotografování.

Ivan Beneš (1927) - *Spořilovský Salon I-V*

Je původním vzděláním právník, strojař, programátor a analytik informačních a řídicích systémů. Výtvarnému umění se začal věnovat až v předdůchodovém věku. Se studiem kresby a malby začal ve výtvarných kurzech ÚKDŽ, které pak doplnil soukromým studiem u akademického malíře prof. Miloše Čecha. Věnuje se převážně krajinomalbě (např. krajina Českého ráje, kde nyní žije, nebo pražské motivy) a také malbě květin či zátiší. Vidění objektů jeho tvorby vychází z principů impresionismu. Tento směr je mu jako bývalému informatikovi nejbližší. Považuje každý svůj obraz za svého druhu informaci či sdělení

o tom, že svět, který nás obklopuje, má i své hezké stránky. A tato informace nechť je pokud možno srozumitelná. Průběžně vystavuje v několika pražských prodejních galeriích, řada jeho obrazů našla touto cestou své umístění i v zahraničí. Je členem sdružení výtvarníků ČR.

Rudolf Satran (1927) - *Spořilovský Salon I-VI*

Ing. Rudolf Satran předkládá veřejnosti svoje obrazy až v seniorském věku, ač maluje již od svých osmnácti let. Jeho výtvary vznikaly vždy v časových vlnách, od sebe někdy značně vzdálených, ve chvílích volna, jak je to ostatně pro nedělní malíře příznačné. Zaměstnán byl v technických profesích jako konstruktér vývojář ve výzkumu, posledních 27 let jako projektant v EGP. Jeho umělecké směřování v malířství soupeřilo u něj se zájmem o krásnou literaturu. V obojím se hlásil k umění modernímu, jeho premisa spočívala vždy v novosti a autentičnosti. V důchodu se před ním otevřely možnosti věnovat se psaní a malování systematicky. V r. 1998 a 2001 vydal dvě sbírky poezie. V malířství navázal na své minulé obrazy, které se promítají do dvou témat. Jednak jsou to krajiny, do nichž jsou zakomponovány jisté, někdy výstředně působící prvky a souvislosti jako střípky surrealismu, jednak jsou to náměty spadající do množiny abstraktní geometrie, pojaté buď zcela plošně nebo jako prostorové kompozice.

Vojtěch Jiříčka (1951) - *Spořilovský Salon II, V-VI*

Akademický malíř Vojtěch Jiříčka se narodil a vyrůstal v Praze Spořilově (žádná naplavenina, je promořen spořilovskou uměleckou múzou). Po střední škole všeobecně vzdělávací a výtvarné odborné škole ukončil v r. 1981 Vysokou školu uměleckoprůmyslovou, atelier propagační grafiky. Má zkušenosti z Výtvarné školy Václava Hollara, kde v letech 1983-1987 vyučoval návrhové kreslení, sítotisk a nauku o papíru, ze Střední

školy uměleckoprůmyslové, kde v letech 1987-1989 vyučoval sítotisk a ze soukromé střední školy reklamní tvorby, kde v roce 2001 učil počítačovou grafiku. Nyní se po krásném období svobodného umělce musel, bohužel, zapojit do šedého pracovního poměru v reklamní agentuře, což jeho umělecký rozlet trochu podlomilo. K jeho koníčkům patří keramika, malba a plastika. Průběžně se věnoval i černobílé fotografii, kterou se snažil převést na barevnou serigrafii.

Helena Suková (1940) - *Spořilovský salon VI*

Když ve společnosti přátel fotografie zazní jméno spořilovské rodačky Heleny Sukové, ozve se zpravidla i echo tohoto jména - šachy. Neboť daleko za hranicemi nejen naší republiky, ale i celé Evropy a možná celé sluneční soustavy nenajdeme nikoho, kdo by toto téma fotograficky pojednal tak zasvěceně, láskyplně a tak vyčerpávajícím způsobem. Ironií osudu se totiž Helena Suková kdysi stala fotografkou z povolání, ale jejím koníčkem se na dlouhou dobu stala hra králů. Teprve daleko později objevila možnosti a kouzlo vlastní fotografické tvorby a to způsobilo, že mezi maturitou na vysoce prestižní grafické průmyslové škole v Praze a absolutoriem Institutu výtvarné fotografie Svazu českých fotografů je časová mezera dvacetí let.

Helena Suková ze zdánlivé nesourodosti obou svých lásek těží způsobem sobě vlastním - v jejích rukou totiž fotografie je hra, ve které rozhodují nejen hluboké znalosti, rozvaha a rutina, ale především tvůrčí invence, odvaha a fantazie. Dodejme, že fantazie často spojovaná s laskavým humorem, pro ženy ne zvláště typickým. Helena Suková totiž ve své fotografické tvorbě humorné situace nikoli vyhledává, ale vytváří.

Autorka vystavovala na mnoha samostatných výstavách doma i v zahraničí, např. na Slovensku, v Maďarsku a v Německu.